

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6Svk/7/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1018201343
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Benczová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:1018201343.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a členov senátu JUDr. Michala Dzurdzika, PhD. (sudca spravodajca) a JUDr. Zuzany Šabovej, PhD. v právnej veci žalobcu: Škubla & Partneri s. r. o., so sídlom Digital Park II, Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: 36 861 154, zastúpený: JP Legal, s.r.o., so sídlom Digital Park II, Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: 47 246 715, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Prezídium Policajného zboru, odbor dokladov a evidencií, Račianska 45, 812 72 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č.: PPZ-ODE1-2018/009577-010 zo dňa 16.07.2018, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/127/2018 - 111 zo dňa 28.10.2021, takto

rozhodol:

I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/127/2018 - 111 zo dňa 28.10.2021 mení tak, že rozhodnutie žalovaného č. PPZ-ODE1-2018/009577-010 zo dňa 16.07.2018, ako aj rozhodnutie Krajského dopravného inšpektorátu Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-KDI21-005/2017-SP zo dňa 11.06.2018 sa z r u š u j e a vec s a v r a c i a prvoradnému orgánu na ďalšie konanie.

II. Žalobcovi sa voči žalovanému priznáva nárok na úplnú náhradu trov konania na správnom súde a kasačnom súde.

odôvodnenie:

I.
Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej aj „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. PPZ-ODE1-2018/009577-010 zo dňa 16.07.2018, ktorým bolo podľa ust. § 58 ods. 1 Správneho poriadku potvrdené rozhodnutie Krajského dopravného inšpektorátu Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-KDI21-005/2017-SP zo dňa 11.06.2018 o nevrátení správneho poplatku za prihlásenie motorového vozidla továrenskej značky MERCEDES-BENZ GLE 400 4MATIC 166/A25EP1/CZCAA532, K. R..

2. Správny súd konštatoval, že v danom prípade, po splnení všetkých ustanovených podmienok podľa zákona o cestnej premávke a zákona o správnych poplatkoch, bolo predmetné motorové vozidlo prihlásené a zapísané do evidencie vozidiel na základe žiadosti žalobcu po predložení požadovaných dokladov. Z uvedeného vyplýva, že neexistuje žiaden právny dôvod na vrátenie správneho poplatku podľa ust. § 10 ods. 1 zákona o správnych poplatkoch tak, ako to tvrdil žalobca. Osoba splnomocnená žalobcom ako účastníkom konania pri podaní žiadosti o zapísanie motorového vozidla do evidencie, predložila Krajskému dopravnému inšpektorátu Krajského riaditeľstva Policajného zboru všetky potrebné doklady a náležitosti potrebné k prihláseniu predmetného motorového vozidla

do evidencie vozidiel, pričom okrem iného preukázala aj spôsob jeho nadobudnutia. Že motorové vozidlo bolo prihlásené do evidencie vozidiel za splnenia všetkých podmienok podľa zákona o cestnej premávke a právny poplatok bol žalobcovi vyrubený v súlade so zákonom o správnych poplatkoch. Z uvedených dôvodov neobstoja argumenty žalobcu, že evidenčný úkon - prihlásenie motorového vozidla do evidencie nemal byť vykonaný vôbec, resp. bol vykonaný bez právneho podkladu, nakoľko tento úkon vykonal splnomocnený zástupca žalobcu podľa jeho pokynov a ktorý preukázal v rozhodnom čase aj spôsob nadobudnutia predmetného vozidla.

3. Orgán verejnej správy v správnom konaní neskúma obsahovú stránku nadobudnutia vlastníctva motorového vozidla, nakoľko mu to zákon neukladá, t. j. nie je žiadnym spôsobom oprávnený vstupovať a kontrolovať realizáciu súkromno-právneho, resp. obchodno-právneho vzťahu medzi zmluvnými stranami. Krajský dopravný inšpektorát Krajského riaditeľstva Policajného zboru dňa 28.09.2017 motorové vozidlo zaevidoval do evidencie vozidiel, pričom ako vlastník a držiteľ predmetného vozidla bol v príslušných dokladoch a evidenciách zapísaný žalobca. Správny súd sa stotožňuje s názorom žalovaného, že v súvislosti s vyššie uvedeným je irelevantné ak účastník konania požaduje vrátenie uhradeného správneho poplatku po riadnom a zákonom vykonaní administratívneho/evidenčného úkonu, a to prihlásením predmetného vozidla do evidencie vozidiel na základe žiadosti o zapísanie motorového - prípojného vozidla do evidencie zo dňa 28.09.2017, o ktorý sám prostredníctvom splnomocnenej osoby požiadal, len na základe skutočnosti, že odmietol predmetné vozidlo od predávajúceho prevziať na základe zistených nezrovnalostí vo výbave predmetného vozidla.

4. Napadnuté rozhodnutie považoval súd za zákonné, vecne správne, dostatočne odôvodnené, k žiadnym podstatným porušeniam procesných ustanovení z jeho strany nedošlo, dostatočne zistil skutkový stav veci a na tento stav aj použil správny právny predpis, ktorý správne právne posúdil, odôvodnenie rozhodnutia dáva odpovede na podstatné tvrdenia žalobcu, obsah administratívneho spisu, ako aj odôvodnenie rozhodnutia žalovaného, korešponduje (resp. je v súlade) so zisteným skutkovým stavom, ktorý bol žalovaným správne právne posúdený. Žalovaný v rozhodnutí nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé konanie (m. m. IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05, I. ÚS 141/09-12). Na ústavnosť odôvodnenia nie je potrebné, aby sa v ňom uvádzali odpovede na všetky, a to aj nepodstatné a pre vec bezvýznamné okolnosti alebo návrhy účastníka konania, aj keď účastník konania ich vníma ako relevantné (uznesenie ÚS SR č. k. IV. ÚS 150/03-41 zo dňa 27.08.2003).

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie

a) kasačná sťažnosť

5. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v procesnom postavení sťažovateľa (ďalej len „sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP. K dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP sťažovateľ uviedol, že správny súd opakovane uvádzal, že správnomu orgánu boli predložené všetky potrebné doklady, ale neuvádzal - o aké doklady preukazujúce splnenie zákonných podmienok a preukazujúce nadobudnutie vlastníckeho práva sťažovateľa k vozidlu by malo ísť, resp. aký konkrétny doklad predložený sťažovateľom teda preukazuje podľa Krajského súdu vlastníctvo sťažovateľa k vozidlu. V tejto časti je teda rozsudok absolútne nepreskúmateľný. Jasné zodpovedanie tejto otázky je pritom pre zákonnosť rozsudku nevyhnutné, keďže žiadateľom o evidenciu vozidla môže byť len vlastník, ktorý je povinný preukázať spôsob nadobudnutia vlastníctva, prípadne oprávnený držiteľ. Ani po vydaní rozsudku však nie je jasné, akým spôsobom mal sťažovateľ nadobudnúť vozidlo do vlastníctva. Sťažovateľ sa preto môže len domnievať, že za dokumenty relevantné na preukázanie nadobudnutia vlastníckeho práva k vozidlu považoval Krajský súd faktúru a Kúpnu zmluvu, ktoré boli Krajskému dopravnému inšpektorátu predložené spolu so Žiadosťou o evidenciu, a o ktorých žalovaný tvrdil, že preukazujú nadobudnutie vlastníctva k vozidlu v súlade s ust. § 114 a 115 zákona o cestnej premávke.

6. Podľa sťažovateľa ust. § 133 ods. 1 Občianskeho zákonníka obsahuje ako podmienku nadobudnutia vlastníckeho práva k hnuiteľnej veci na základe kúpnej zmluvy odovzdanie veci (traditio), pričom takéto odovzdanie môže byť zaznamenané napr. v listine označenej ako „Odovzdávací-preberací protokol“. Zo skutkového stavu je pritom zrejmé, že k žiadnemu odovzdaniu veci (t. j. vozidla) nedošlo, a ak správny súd v napadnutom rozsudku túto skutočnosť ignoroval, bolo jeho povinnosťou riadne (t. j. logicky

a presvedčivo) uviesť, prečo v prípade sťažovateľa nepovažoval ust. § 133 Občianskeho zákonníka za aplikovateľné, prečo nepovažoval za relevantný ani „Odovzdávaco-preberací protokol“, z ktorého vyplýva, že k odovzdaniu vozidla nedošlo, a na základe akej právnej skutočnosti a aplikovateľnej právnej normy inej než § 133 ods. 1 Občianskeho zákonníka sťažovateľ nadobudol vlastnícke právo k vozidlu.

7. Sťažovateľ dodal, že žiadateľ evidenčného úkonu, ktorý sa stal vlastníkom vozidla je v zmysle ust. § 115 ods. 1 druhá veta zákona o cestnej premávke povinný (okrem iného) preukázať spôsob nadobudnutia vlastníctva vozidla, pričom poznámka č. 58 uvedená v ust. § 115 ods. 1 druhá veta, odkazuje na ust. § 588 Občianskeho zákonníka a § 409 Obchodného zákonníka, ktoré upravujú kúpnu zmluvu ako typ konsenzuálnej zmluvy. Práve z uvedených ustanovení v spojení s ust. § 133 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva nadobudnutie vlastníckeho práva k zakúpenej hnuťelnej veci odovzdaním veci (traditio). No a z Kúpnej zmluvy uzavretej medzi sťažovateľom a predajcom vyplýva, že zmluvné strany sa nedohodli

na inom spôsobe nadobudnutia vlastníctva než odovzdaním predmetu kúpy. S týmito skutočnosťami sa však správny súd nijako nevysporiadal.

b) vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti

8. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu písomne nevyjadril.

III.

Konanie pred kasačným súdom

9. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktorému predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti podľa § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP.

IV.

Právne predpisy a právne názory kasačného súdu

10. Podľa ustanovenia § 3 zákona č. 145/1995 Z. z., poplatníkom je právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá dala podnet na úkon alebo konanie, ak zákon o správnych poplatkoch neustanovuje inak.

11. Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 145/1995 Z. z., správny orgán rozhodne o vrátení poplatku v plnej výške, ak sa nemohol vykonať úkon alebo uskutočniť konanie bez zavinenia poplatníka v lehote ustanovenej podľa osobitného predpisu alebo na základe žiadosti poplatníka, ak bol poplatok zaplatený bez toho, aby bol na to poplatník povinný, ak pri jednotlivých položkách v sadzobníku nie je ustanovené inak. Na účely tohto zákona sa lehota ustanovená osobitným predpisom považuje za zachovanú, ak v posledný deň lehoty správny orgán.

a) odovzdá spoplatnené vybavenie na poštovú prepravu,

b) odošle spoplatnené vybavenie elektronicky podľa osobitného predpisu⁷ alebo

c) odovzdá poplatníkovi spoplatnené vybavenie.

12. Podľa § 10 ods. 2 zákona č. 145/1995 Z. z., správny orgán na základe žiadosti poplatníka rozhodne o vrátení sumy, o ktorú poplatník zaplatil viac, než bol povinný (ďalej len „preplatok“).

13. Podľa § 114 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z., každé vozidlo, o ktorom schvaľovací úrad rozhodol, že musí byť evidované orgánom Policajného zboru a ktoré doteraz nebolo prihlásené do evidencie vozidiel, musí byť prihlásené na orgáne Policajného zboru príslušnom podľa miesta pobytu alebo sídla držiteľa vozidla alebo adresy jeho prevádzkarne; vozidlo, ktoré má byť prevádzkované organizačnou zložkou podniku, ktorá sa zapisuje do obchodného registra, musí byť prihlásené do evidencie na orgáne Policajného zboru príslušnom podľa adresy umiestnenia tejto organizačnej zložky.

14. Podľa ustanovenia § 114 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z., je vlastníkom vozidla, ktoré doteraz nebolo prihlásené do evidencie vozidiel, povinný osobne toto vozidlo prihlásiť do 15 dní (právna úprava účinná do 20.05.2018) po jeho nadobudnutí; pritom uvedie, kto má byť zapísaný v osvedčení o evidencii časť I a časť II ako jeho držiteľ.

15. Podľa § 115 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z., vlastníkom dosiaľ neevidovaného dokončeného vozidla, ktorému výrobca alebo zástupca výrobcu vystavil a vydal osvedčenie o evidencii časť II, a držiteľ vozidla uvedený vlastníkom vozidla podľa § 114 ods. 2 sú pri osobnom podaní žiadosti o zaevidovanie

vozidla povinní predložiť orgánu Policajného zboru osvedčenie o evidencii časť II, doklady preukazujúce splnenie podmienok na vykonanie evidenčných úkonov podľa § 114, preukázať svoju totožnosť a vyplniť príslušné tlačivá; ak k vozidlu výrobca vystavil osvedčenie o zhode vozidla COC, sú povinní predložiť aj osvedčenie o zhode vozidla COC. Vlastník vozidla je povinný preukázať spôsob nadobudnutia vlastníctva vozidla. Orgán Policajného zboru zaeviduje farbu vozidla podľa osvedčenia o evidencii časť II, ktoré vydal výrobca vozidla alebo zástupca výrobcu vozidla, pričom farba vozidla môže byť iná, ako je uvedená v osvedčení o zhode vozidla COC.

16. Podľa § 133 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak sa hnutelná vec prevádza na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo prevzatím veci, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

V. Právne posúdenie

17. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa je dôvodná. Je zároveň potrebné uviesť, že kasačná sťažnosť je inštitútom mimoriadneho opravného prostriedku. Z tohto dôvodu jej podanie je koncipované na konkrétnom tvrdení sťažovateľa o pochybení krajského súdu v konaní. Sťažovateľ namietal dôvody kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP.

18. Kasačný súd uvádza, že pojem „právo na spravodlivý proces“ nahrádza doterajší pojem „odňatie možnosti konať pred súdom“, nakoľko obsahové znaky pojmu „právo na spravodlivý proces“ vyplývajú z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva i Ústavného súdu Slovenskej republiky a v zmysle tohto pojmu musí konanie ako celok vykazovať znaky spravodlivosti. Najvyšší správny súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie vydané v obdobnej veci pod sp. zn. 1Sžfk/43/2019 zo dňa 22.09.2020, ktoré ohľadom § 440 ods. 1 písm. f) SSP konštatuje, že „prvým limitom doktríny absencie zásadného vysvetlenia podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva je to, že ide o také vady v odôvodnení napadnutého rozsudku, keď tento neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (napríklad rozsudok ESĽP z roku 2009 vo veci Sutyazhnik proti Rusku.), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (napríklad rozsudok ESĽP z roku 2003 vo veci Ryabykh proti Rusku).

19. Druhým limitom doktríny absencie zásadného vysvetlenia je právny názor [najmä rozsudok ESĽP vo veci Ruiz Torija v. Španielsko, resp. neskôr García Ruiz v. Španielsko (vo veci č. 30544/96 z 20.01.1999)], t.j. že správny súd nemusí dať detailné odpovede na všetky otázky nastolené účastníkom konania alebo odpovedať na každú jeho námietku či argument, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia správneho súdu a na to nadväzujúce kasačného súdu (ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia), by malo postačovať na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (obdobne aj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 78/05 alebo sp.zn. II. ÚS 76/07).“ Podľa kasačného súdu správny súd nedal sťažovateľovi adekvátnu odpoveď na námietky majúce význam pre rozhodnutie v merite veci. Išlo predovšetkým o tú časť, ktorá sa vzťahovala na argumenty sťažovateľa, že sa nestal vlastníkom motorového vozidla Mercedes-Benz GLE 400 4MATIC 166/A25EP1/CZCAA532, K.: R., preto nemusel platiť správny poplatok v sume 2.733 €. Posúdenie otázky, či sa bol v čase poplatkového úkonu sťažovateľ vlastníkom motorového vozidla - považoval kasačný súd za esenciálne v danom prípade, pretože zákon evidenčnú povinnosť ukladá iba vlastníkovi. Správny súd sa žiadnym spôsobom nevyslovil vlastné závery k námietke, ktorá sa vzťahovala na znenie ust. § 133 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kedy sťažovateľ namietal, že vlastníctvo k veci nemohol nadobudnúť iba samotným podpisom zmluvy a zaplatením kúpnej ceny.

20. Hoci kasačný súd považoval dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP za relevantný, musel akceptovať aj námietky sťažovateľa, ktoré sa týkali kasačného dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP t. j. nesprávneho právneho posúdenia. Správny súd nesprávne právne vec posúdil, ak konštatoval, že „v danom prípade, po splnení všetkých ustanovených podmienok podľa zákona o cestnej premávke a zákona o správnych poplatkoch, bolo predmetné motorové prihlásené a zapísané do evidencie vozidiel na základe žiadosti žalobcu po predložení požadovaných dokladov. Z uvedeného vyplýva, že neexistuje žiaden právny dôvod na vrátenie správneho poplatku podľa ust. § 10 ods. 1 zákona o správnych poplatkoch tak, ako to tvrdil žalobca.“ Podľa ustanovenia § 114 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z., je vlastníkom vozidla, ktoré doteraz nebolo prihlásené do evidencie vozidiel, povinný osobne toto vozidlo prihlásiť do 15 dní (právna úprava účinná do 20.05.2018) po jeho nadobudnutí; pritom uvedie, kto má byť zapísaný

v osvedčení o evidencii časť I a časť II ako jeho držiteľ. Povinnosť prihlásenia vozidla má teda iba jeho vlastník, ktorý svoje právny vzťah k hnutelnej veci preukazuje relevantnými dôkazmi (predovšetkým kúpnu zmluvou; tá ale sama o sebe moment nadobudnutia vlastníckeho práva nemusí preukazovať). Súkromné právo (in concreto § 133 ods. 1 Občianskeho zákonníka) upravuje spôsob nadobúdania vlastníckeho práva k hnutelnej veci, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi zmluvného vzťahu dohodnuté inak. Zákon pritom explicitne uvádza, že ak je titulom k prevodu zmluva, nadobúda sa vlastnícke právo až prevzatím veci. Aj z Kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi sťažovateľom a spoločnosťou Motor-Car Bratislava, spol. s. r. o. vyplýva spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva až odovzdaním predmetu kúpy kupujúcemu a následne zmluvné strany uzavreli Dohodu o zrušení kúpnej zmluvy zo dňa 11.10.2017. Sťažovateľ pritom relevantným spôsobom preukazoval, že vlastníctvo k vozidlu nenadobudol, pretože podľa „Preberacieho protokolu“ (ktorý je ako dôkaz založený v súdnom a administratívnom spise) označené motorové vozidlo neprevzal, a teda nikdy nenadobudol vlastnícke právo k nemu. Ak teda túto skutočnosť riadne preukázal doložením protokolu o odmietnutí prevzatia vozidla, správny orgán mal postupovať v zmysle § 10 ods. 1 zákona č.145/1995 Z. z., teda vrátiť poplatok na žiadosť poplatníka, ktorý nemal povinnosť poplatok zaplatiť. Nie je možné preto prijať záver správneho súdu, že evidenčný úkon prebehol riadne a zákonne.

VI. Záver

21. Najvyšší správny súd sa na základe uvedených skutočností (s odkazom na príslušné právne predpisy) považoval kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP za dôvodnú, preto v zmysle § 462 ods. 2 SSP zmenil rozhodnutie krajského súdu tak, že zrušil rozhodnutia orgánov verejnej správy a vec vrátil na ďalšie konanie prvostupňovému orgánu. Podľa § 469 SSP ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a k vráteniu veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, krajský súd aj orgán verejnej správy sú viazaní právnym názorom kasačného súdu.

22. O nároku na náhradu trov konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 2 v spojení s § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 S.s.p. tak, že úspešnému sťažovateľovi priznal nárok na úplnú náhradu trov kasačného konania, ako aj trov konania pred správnym súdom. V zmysle § 175 ods. 2 S.s.p. o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením krajského súdu.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu SR pomerom hlasov 3:0 (§ 147 ods. 2 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.